

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев

(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

11.12.2015

UA

Офіційний вісник Європейського Союзу

L 326/34

ДЕЛЕГОВАНІЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2303

від 28 липня 2015 року

на доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС щодо регуляторних технічних стандартів, які уточнюють визначення концентрації ризику та транзакцій всередині групи, а також узгоджують додатковий нагляд за ними

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими та інвестиційними компаніями, що належать до фінансового конгломерату, та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС, а також директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС⁽¹⁾ та зокрема її статтю 21a(1a),

Оскільки:

- (1) Регуляторні технічні стандарти повинні бути встановлені для запровадження більш чіткого формулювання визначень, поданих у статті 2 Директиви 2002/87/ЄС, та для забезпечення належної координації положень про додатковий нагляд, ухвалених на підставі статей 7 та 8 додатка II до зазначеної Директиви.
- (2) Важливо надавати більш докладну інформацію щодо елементів, які потрібно враховувати для цілей звітування про значні транзакції всередині групи та значні концентрації ризиків.
- (3) Статті 7 та 8 Директиви 2002/87/ЄС передбачають встановлення державами-членами для регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу певних зобов'язань щодо звітування. Таке звітування повинно відбуватися узгоджено, щоб допомагати координаторам та іншим відповідним компетентним органам виявляти відповідні проблеми, а також для сприяння більш ефективному обміну інформацією. Для досягнення більшої узгодженості у звітах про значні концентрації ризиків та транзакції всередині групи, регульовані установи та фінансові холдингові компанії змішаного типу

ДЕЛЕГОВАНИЙ РЕГЛАМЕНТ КОМІСІЇ (ЄС) 2015/2303**від 28 липня 2015 року**

на доповнення Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС щодо регуляторних технічних стандартів, які уточнюють визначення концентрації ризику та транзакцій всередині групи, а також узгоджують додатковий нагляд за ними

(Текст стосується ЄЄП)

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМІСІЯ,

Беручи до уваги Договір про функціонування Європейського Союзу,

Беручи до уваги Директиву Європейського Парламенту і Ради 2002/87/ЄС від 16 грудня 2002 року про додатковий нагляд за кредитними установами, страховими та інвестиційними компаніями, що належать до фінансового конгломерату, та про внесення змін до директив Ради 73/239/ЄЕС, 79/267/ЄЕС, 92/49/ЄЕС, 92/96/ЄЕС, 93/6/ЄЕС та 93/22/ЄЕС, а також директив Європейського Парламенту і Ради 98/78/ЄС та 2000/12/ЄС ⁽¹⁾ та зокрема її статтю 21a(1a),

Оскільки:

- (1) Регуляторні технічні стандарти повинні бути встановлені для запровадження більш чіткого формулювання визначень, поданих у статті 2 Директиви 2002/87/ЄС, та для забезпечення належної координації положень про додатковий нагляд, ухвалених на підставі статей 7 та 8 додатка II до зазначеної Директиви.
- (2) Важливо надавати більш докладну інформацію щодо елементів, які потрібно враховувати для цілей звітування про значні транзакції всередині групи та значні концентрації ризиків.
- (3) Статті 7 та 8 Директиви 2002/87/ЄС передбачають встановлення державами-членами для регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу певних зобов'язань щодо звітування. Таке звітування повинно відбуватися узгоджено, щоб допомагати координаторам та іншим відповідним компетентним органам виявляти відповідні проблеми, а також для сприяння більш ефективному обміну інформацією. Для досягнення більшої узгодженості у звітах про значні концентрації ризиків та транзакції всередині групи, регульовані установи та фінансові холдингові компанії змішаного типу повинні подавати координаторам у звітах щонайменше певну мінімальну стандартизовану інформацію.
- (4) Статті 7 та 8 Директиви 2002/87/ЄС також уповноважують координаторів контролювати значні концентрації ризиків та транзакції всередині групи, а також визначати типи ризиків і транзакцій, які регульовані установи, що належать до фінансового конгломерату, повинні повідомляти. Координатори також уповноважені визначати граничні значення. Для узгодження зазначених положень має бути встановлена методологія, щоб допомогти координаторам та іншим належним компетентним органам у виконанні їхніх функцій.
- (5) Заходи, запроваджені для додаткового нагляду за концентрацією ризику та транзакціями всередині групи, відрізняються в межах Союзу. Визнаючи законодавчі рамки, які існують на рівні держав та на рівні Союзу, належить встановити певну кількість мінімальних наглядових заходів, що стосується додаткового нагляду за концентрацією ризику та транзакціями всередині групи. Враховуючи такі мінімальні заходи, компетентні органи забезпечуватимуть справедливі умови конкуренції та сприятимуть координації наглядових практик по всій території Союзу.
- (6) Вимоги, встановлені для регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу, спираються на наявні секторальні вимоги щодо концентрації ризику та транзакцій всередині групи і не повинні розглядатися як такі, що дублюють зазначені вимоги.

- (7) Цей Регламент ґрунтується на проєкті регуляторних технічних стандартів, поданому Комісії Європейськими наглядовими органами (Європейським органом банківського нагляду, Європейським органом зі страхування і професійних пенсій, Європейським органом з цінних паперів і ринків).
- (8) Європейські наглядові органи провели відкриті консультації з громадськістю щодо проєкту регуляторних технічних стандартів, на якому ґрунтується цей Регламент, проаналізували потенціал, пов'язаний з витратами та перевагами, та звернулися із запитом про надання висновку до їхніх відповідних груп стейкхолдерів відповідно до статті 37 регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 ⁽²⁾, № 1094/2010 ⁽³⁾ та № 1095/2010 ⁽⁴⁾ відповідно,

УХВАЛИЛА ЦЕЙ РЕГЛАМЕНТ:

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент встановлює правила щодо:

- (a) запровадження більш точного формулювання визначень «транзакції всередині групи» та «концентрація ризику», визначених в пунктах (18) та (19) статті 2 Директиви 2002/87/ЄС, шляхом запровадження критеріїв для оцінювання того, у яких випадках вони мають значимий характер;
- (b) узгодження положень, ухвалених на підставі статей 7 та 8, а також додатка II до Директиви 2002/87/ЄС, що стосується:
- (i) інформації, яку повинні надати регульовані установи або фінансові холдингові компанії змішаного типу координатору або іншим відповідним компетентним органам для цілей наглядового контролю за концентрацією ризику або транзакцією всередині групи;
 - (ii) методології, яку повинен застосувати координатор та відповідні компетентні органи для цілей визначення типів значної концентрації ризиків та транзакцій всередині групи;
 - (iii) наглядових заходів, які повинні застосувати компетентні органи, зазначені у статтях 7(3) та 8(3) Директиви 2002/87/ЄС.

Стаття 2

Значні транзакції всередині групи

1. Значні транзакції всередині групи можуть включати наведені нижче транзакції в межах фінансового конгломерату:

- (a) інвестиції та міжфірмові баланси, враховуючи нерухоме майно, облігації, власний капітал, позики, гібридні та субординовані інструменти, забезпечений заставою борг, угоди щодо централізації управління активами чи готівкою або щодо розподілу витрат, пенсійні програми, надання послуг з управління, опрацювання документації та інших послуг, дивіденди, виплати відсотків та іншої дебіторської заборгованості;
- (b) гарантії, зобов'язання, акредитиви та інші позабалансові транзакції;
- (c) транзакції з деривативами;
- (d) купівлю, продаж або оренду активів та пасивів;
- (e) збори всередині групи, пов'язані з договорами дистрибуції;
- (f) транзакції для зміщення ймовірних ризиків із одних суб'єктів на інші в межах фінансового конгломерату, враховуючи транзакції з суб'єктами спеціального призначення або допоміжними суб'єктами;
- (g) операції зі страхування, перестрахування та ретроцесії;
- (h) транзакції, які полягають у декількох поєднаних транзакціях, коли активи або пасиви

перераховують суб'єктам, які не належать до фінансового конгломерату, але забезпечення ймовірних ризиків здійснюється, в кінцевому рахунку, фінансовим конгломератом.

2. Що стосується регульованих установ та фінансових холдингових компаній змішаного типу, під час визначення типів значних транзакцій всередині групи, належних граничних значень, строків для подання звітів та здійснення контролю за значними транзакціями всередині групи, координатор та інші відповідні компетентні органи враховують, зокрема:

- (a) конкретну структуру фінансового конгломерату, складність транзакцій всередині групи, конкретне географічне розташування контрагента та інформацію про те, чи є контрагент регульованою установою;
- (b) можливі наслідки негативного впливу всередині фінансового конгломерату;
- (c) можливі ухилення від виконання секторальних правил;
- (d) можливі конфлікти інтересів;
- (e) позицію платоспроможності та ліквідності контрагента;
- (f) транзакції між суб'єктами, які належать до різних секторів фінансового конгломерату, якщо вони ще не були зазначені в звітах на секторальному рівні;
- (g) транзакції всередині фінансового сектора, які ще не були зазначені в звітах відповідно до положень секторальних правил.

3. Координатор та інші відповідні компетентні органи повинні погодити форму та зміст звіту про значні транзакції всередині групи, у тому числі формулювання, дати передачі та канали зв'язку.

4. Координатор та інші відповідні компетентні органи повинні, щонайменше, вимагати від регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу подання звітів про таке:

- (a) дати та суми значних транзакцій, назви та реєстраційні номери компаній або інші ідентифікаційні номери відповідних суб'єктів групи або контрагентів, враховуючи ідентифікатор юридичної особи (LEI), якщо використовується;
- (b) короткий опис транзакцій всередині групи відповідно до типів транзакцій, визначених у параграфі 1;
- (c) загальний обсяг всіх значних транзакцій всередині групи конкретного фінансового конгломерату протягом відповідного звітного періоду;
- (d) інформацію про те, як вирішуються конфлікти інтересів та ризики негативного впливу на рівні фінансового конгломерату щодо значних транзакцій всередині групи, беручи до уваги стратегію фінансового конгломерату, що полягає в об'єднанні діяльності в банківському секторі, страховому секторі та секторі інвестиційних послуг, або секторальної самооцінки ризиків, включно з розглядом питання щодо управління конфліктами інтересів та ризиками негативного впливу щодо значних транзакцій всередині групи.

5. Транзакції, які проводять в рамках єдиної економічної операції, повинні бути об'єднані для цілей обчислення граничних значень відповідно до статті 8(2) Директиви 2002/87/ЄС.

Стаття 3

Значна концентрація ризику

1. Вважається, що значна концентрація ризику у випадку регульованих установ та фінансових холдингових компаній змішаного типу виникає з ймовірних ризиків для контрагентів, які не належать до фінансового конгломерату, якщо такі ймовірні ризики:

- (a) є прямими або непрямыми;
- (b) є балансовими або позабалансовими статтями;

- (c) стосуються регульованих та нерегульованих установ, того самого або різних фінансових секторів фінансового конгломерату;
- (d) полягають у будь-якому об'єднанні або взаємодії ймовірних ризиків, визначених в пунктах (a), (b) та (c).
2. Вважається, що ризик контрагента або кредитний ризик включає, зокрема, ризики, пов'язані із взаємопов'язаними контрагентами в групах, які не належать до складу фінансового конгломерату, враховуючи накопичення ймовірних ризиків для таких контрагентів.
3. Що стосується регульованих установ та фінансових холдингових компаній змішаного типу, під час визначення типів значної концентрації ризику, належних граничних значень, строків для подання звітів та здійснення контролю за значною концентрацією ризику, координатор та інші відповідні компетентні органи враховують, зокрема:
- (a) позицію платоспроможності та ліквідності на рівні фінансового конгломерату та окремих суб'єктів у межах фінансового конгломерату;
 - (b) розмір, складність та конкретну структуру фінансового конгломерату, враховуючи існування суб'єктів спеціального призначення, допоміжних суб'єктів та суб'єктів третіх країн;
 - (c) конкретну структуру управління ризиками фінансового конгломерату та характеристики її системи управління;
 - (d) диверсифікацію ймовірних ризиків фінансового конгломерату та його інвестиційного портфеля;
 - (e) диверсифікацію фінансової діяльності фінансового конгломерату у розрізі географічних регіонів та видів економічної діяльності;
 - (f) взаємозв'язок, кореляцію та взаємодію між факторами ризику у суб'єктах фінансового конгломерату;
 - (g) можливі наслідки негативного впливу всередині фінансового конгломерату;
 - (h) можливі ухилення від виконання секторальних правил;
 - (i) можливі конфлікти інтересів;
 - (j) рівень та обсяг ризиків;
 - (k) можливі накопичення та взаємодію ймовірних ризиків, зазначених суб'єктами, які належать до різних фінансових секторів фінансового конгломерату, якщо вони ще не були зазначені у звітах на секторальному рівні;
 - (l) ймовірні ризики всередині фінансового сектора фінансового конгломерату, які не були зазначені у звітах відповідно до положень секторальних правил.
4. Координатор та інші відповідні компетентні органи домовляються про форму та зміст звіту про значну концентрацію ризику, враховуючи мову, дати передачі та канали зв'язку.
5. Координатор та інші відповідні компетентні органи повинні, щонайменше, вимагати від регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу подавати звіти про таке:
- (a) опис значної концентрації ризику відповідно до типів ризиків, визначених у параграфі 1;
 - (b) розподіл значної концентрації ризику за контрагентами та групами взаємопов'язаних контрагентів, географічними регіонами, економічними секторами, валютою, із зазначенням найменувань, реєстраційних номерів компаній або інших ідентифікаційних номерів відповідної групи компаній фінансового конгломерату та їхніх відповідних контрагентів, враховуючи LEI, якщо використовується;
 - (c) загальну суму кожної значної концентрації ризику в кінці конкретного звітного періоду, оцінену відповідно до застосованих секторальних правил;
 - (d) якщо застосовується, суму значної концентрації ризику з урахуванням технік зменшення ризику та

вагових коефіцієнтів ризику;

- (е) інформацію про те, як вирішуються конфлікти інтересів та ризики негативного впливу на рівні фінансового конгломерату щодо значної концентрації ризику, беручи до уваги стратегію фінансового конгломерату, що полягає в об'єднанні діяльності в банківському секторі, страховому секторі та секторі інвестиційних послуг, або секторальної самооцінки ризиків, включно з розглядом питання щодо управління конфліктами інтересів та ризиками негативного впливу щодо значної концентрації ризику.

Стаття 4

Наглядові заходи

Без обмеження будь-яких інших наданих їм наглядових повноважень компетентні органи повинні, зокрема,

1. вимагати, у відповідних випадках, від регульованих установ або фінансових холдингових компаній змішаного типу, щоб вони:
 - (а) проводили транзакції всередині фінансового конгломерату на ринкових умовах (з дотриманням принципу «витагнутої руки») або повідомляли про транзакції всередині групи, які не були проведені на ринкових умовах (з дотриманням принципу «витагнутої руки»);
 - (б) схвалювали транзакції всередині фінансового конгломерату шляхом застосування визначених внутрішніх процедур із залученням їхнього органу управління, зазначеного в статті 3(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС ⁽⁵⁾, або їхнього адміністративного органу, органу управління чи наглядового органу, відповідно до статті 40 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС ⁽⁶⁾;
 - (с) подавали звіти частіше, ніж передбачено статтею 7(2) та статтею 8(2) Директиви 2002/87/ЄС, про значну концентрацію ризику та значні транзакції всередині групи;
 - (d) запроваджували додаткову звітність про значну концентрацію ризику та значні транзакції всередині фінансового конгломерату;
 - (е) посилювали процеси управління ризиками та механізми внутрішнього контролю фінансового конгломерату;
 - (f) подавали або покращували плани поновлення відповідності наглядовим вимогам та встановлювали граничний строк для їхнього впровадження;
2. визначили належні граничні значення для виявлення значної концентрації ризику та значних транзакцій всередині групи та їх контролю;

Стаття 5

Цей Регламент набуває чинності на двадцятий день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

Вчинено у Брюсселі 28 липня 2015 року.

За Комісію

Президент

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ ОВ L 35, 11.02.2003, с. 1.

- ⁽²⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1093/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган банківського нагляду), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/78/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 12).
- ⁽³⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1094/2010 від 24 листопада 2010 року про Європейський наглядовий орган (Європейський орган зі страхування і професійних пенсій), внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/79/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 48).
- ⁽⁴⁾ Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1095/2010 від 24 листопада 2010 року про заснування Європейського наглядового органу (Європейського органу з цінних паперів і ринків), внесення змін до Рішення, внесення змін до Рішення № 716/2009/ЄС та скасування Рішення Комісії 2009/77/ЄС (ОБ L 331, 15.12.2010, с. 84).
- ⁽⁵⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/36/ЄС від 26 червня 2013 року про доступ до діяльності кредитних установ і пруденційний нагляд за кредитними установами та інвестиційними фірмами, внесення змін до Директиви 2002/87/ЄС та скасування директив 2006/48/ЄС і 2006/49/ЄС (ОБ L 176, 27.06.2013, с. 338).
- ⁽⁶⁾ Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОБ L 335, 17.12.2009, с. 1).